

У припремама за, како се најављује, до сада највећи опозициони протест против председника Србије Александра Вучића и његове марионетске владе који ће се одржати у Београду 13. априла приметна је нервоза на свим странама политичког спектра. О грозничавости власти и режимских медија не треба нарочито говорити, она је самоочигледна. Али одмах уз званичне режимске коментаторе, букаче, и халачлије, приметна је нервоза великог броја првака и медијских лица протеста, који јавно изражавају забринутост да се најављена масовност протеста 13. априла не изгура у први план тему Косова. Читав низ опозиционих ведета и твитер-селебритија ових дана нас је засипао пасивно-агресивним позивима „да сви изађу на улице 13. априла, али да не изађу због Косова“, јер то би било погрешно, глупо, то би био повратак у прошлост, распиривање национализма и митоманије, и уопште узев — један ћорсокак за грађанску и демократску Србију. Ова забринутост се лепо види [у тексту истакнутог гласа опозиције](#) — новинара Слободана

Георгијева — који за портал
BalkanInsight

.
com

на енглеском језику, додуше, признаје да је са омасовљењем протеста тема косовске издаје председника Вучића све чешће излазила у први план, да би затим уследио низ опомена и упозорења демонстрантима да „не понављају грешке из прошлости“, указујући ни мање ни више него на чувени Газиместански митинг, и „спиралу ратова и насиља коју је изазвао“. (Текст је у међувремену закључан за ширу публику, па аутор ових редова парафразира по сећању.)

Борба за душу антирежимских протеста, или може ли се Вучић рушити без Косова

Пише: Никола Танасић
субота, 13 април 2019 23:23

Борба за душу антирежимских протеста, или може ли се Вучић рушити без Косова

Пише: Никола Танасић
субота, 13 април 2019 23:23

